

Catherine Maire

"Voir sans être vu. Un cliché, un fantôme /Widzieć nie będąc widzianym. Klisza i złudzenie/",
Henri Lafon, "Poétique" nr 29 (1977) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/3 (65), 223

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ LAFON Henri: Voir sans être vu. Un cliché, un fantasme /Widzieć nie będąc widzianym. Klisza i złudzenie/. "Poétique" 1977 nr 29 s. 50-60.

W literaturze europejskiej w latach 1720-1780 pojawia się motyw postaci, która widzi nie będąc widziana; pojawia się tak często, że można tu mówić o powielanej kliszy. Intencją autora jest nie tyle opis literackich realizacji tego tematu, lecz potraktowanie go jako elementu, który pełni w utworze podwójną funkcję: strukturalną i wieloznaczną. Jest on czynnikiem organizującym wewnętrzne relacje budowy tekstu i zarazem znajduje nieograniczone zastosowanie w innych kontekstach literackich. Analiza strukturalna - podstawa zabiegów badawczych - prowadzi w dalszym toku rozważań do interpretacji psychoanalitycznych omawianego motywu.

BP/65/84

C.M.

/1/ TARGE André: Une métro nommée Bonheur /Metro zwane Szczęście/. "Poétique" 1977 nr 29 s. 61-76.

"Zacie w Metro" - opowiadanie o toku trudnym do jednolitego prześledzenia - analizuje autor z punktu widzenia jego płaszczyzn strukturalnych. Wylania się przeciwstawienie dwu rodzajów wypowiedzi: meta-języka ludzi dorosłych w opozycji do języka-przedmiotu, właściwego dla wypowiedzi dziecka. W tekście Queneau nakładają się dwa opowiadania, dwie "historie", ojca i Karola - tradycyjne kryteria opowiadania zostają odwrócone przy pomocy komizmu i humoru. Takie są nici przewodnie analizowanego tekstu: rozłożony na elementy pierwsze, jawi się on jako "skomplikowana sieć przeciwstawiń". Opowiadanie czytane w tej "rucho-nej" optyce ukazuje głęboko psychoanalityczny tok myśli Queneau.

BP/65/85

C.M.